

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 21 października 2022 r.

Druk nr 846

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Tomasz GRODZKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 63. posiedzeniu w dniu 20 października 2022 r. ustawę

o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku.

Jednocześnie pragnę poinformować, że ustawa ta została wniesiona przez Radę Ministrów w trybie art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Z poważaniem

(-) Elżbieta Witek

U S T A W A

z dnia 20 października 2022 r.

o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) cenę maksymalną sprzedaży energii elektrycznej stosowaną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi;
- 2) zasady i tryb przyznawania i wypłacania rekompensat dla podmiotów uprawnionych z tytułu wprowadzenia ceny maksymalnej;
- 3) zasady i tryb wprowadzenia czasowego obowiązku przekazywania odpisu na Fundusz;
- 4) szczególne rozwiązania stosowane w przypadku ograniczenia dostępności wody amoniakalnej.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) cena maksymalna – cenę energii elektrycznej wynoszącą:
 - a) 693 zł/MWh – w przypadku odbiorców uprawnionych, o których mowa w pkt 2 lit. a,

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii (Dz. Urz. UE LI 261 z 07.10.2022, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy, ustawę z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 20 maja 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw, ustawę z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej oraz ustawę z dnia 7 października 2022 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw.

b) 785 zł/MWh – w przypadku odbiorców uprawnionych, o których mowa w pkt 2 lit. b–d

– przy czym cena ta nie zawiera podatku od towarów i usług, o którym mowa w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, 974, 1137, 1301, 1488 i 1561), oraz podatku akcyzowego, o którym mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, 1137, 1488 i 1967);

2) odbiorca uprawniony:

a) odbiorcę uprawnionego w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. poz. 2127), w przypadku gdy zużywa energię elektryczną powyżej maksymalnych limitów zużycia energii elektrycznej określonych w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 oraz z uwzględnieniem art. 11 tej ustawy,

b) będących mikroprzedsiębiorcami, małymi przedsiębiorcami albo średnimi przedsiębiorcami w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570):

– producenta rolnego będącego osobą fizyczną wpisaną do ewidencji producentów, o której mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, innego niż podmiot określony w lit. a,

– przedsiębiorcę innego niż określony w tiret pierwsze

– w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,

c) jednostkę samorządu terytorialnego lub podmiot świadczący na rzecz tej jednostki usługi, w tym samorządowy zakład budżetowy, samorządową jednostkę budżetową oraz spółki, o których mowa w art. 9 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 679), w zakresie, w jakim zużywają energię elektryczną na potrzeby wykonywania zadań zleconych i zadań własnych, w tym usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, z zakresu:

– dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego,

- wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz,
 - transportu zbiorowego,
 - ochrony zdrowia,
 - pomocy społecznej, w tym ośrodków i zakładów opiekuńczych,
 - wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej,
 - budownictwa mieszkaniowego,
 - edukacji publicznej,
 - kultury, w tym bibliotek i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,
 - porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej, w tym wyposażenia i utrzymania magazynu przeciwpowodziowego,
 - utrzymania obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz obiektów administracyjnych,
 - polityki prorodzinnej, w tym zapewnienia kobietom w ciąży opieki socjalnej, medycznej i prawnej,
 - współpracy i działalności na rzecz organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1327, 1265 i 1812),
 - kultury fizycznej w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1599),
- d) podmiot będący:
- podmiotem udzielającym świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby udzielania tych świadczeń,
 - jednostką organizacyjną pomocy społecznej w rozumieniu art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r.

poz. 2268, z późn. zm.³⁾), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby świadczenia pomocy społecznej,

- noclegownią albo ogrzewalnią, o których mowa w art. 48a ust. 3 albo 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w zakresie, w jakim zużywają energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
- jednostką organizacyjną wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 447 i 1700), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
- podmiotem systemu oświaty, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1082, z późn. zm.⁴⁾), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
- podmiotem tworzącym system szkolnictwa wyższego i nauki, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574, z późn. zm.⁵⁾), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
- podmiotem prowadzącym żłobek lub klub dziecięcy, a także dziennym opiekunem, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2022 r. poz. 1324 i 1383), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
- kościołem lub innym związkiem wyznaniowym, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. z 2022 r. poz. 1435 i 1700), w zakresie, w jakim zużywają energię elektryczną na potrzeby działalności niegospodarczej,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2270 oraz z 2022 r. poz. 1, 66, 1079, 1692, 1700, 1812, 1967 i 2127.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 655, 1079, 1116, 1383, 1700, 1730 i 2089.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 583, 655, 682, 807, 1010, 1079, 1117 i 1459.

- podmiotem prowadzącym działalność kulturalną w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby tej działalności,
- centrum, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
- kołem gospodyń wiejskich, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o kołach gospodyń wiejskich (Dz. U. z 2021 poz. 2256), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby swojej działalności,
- podmiotem prowadzącym działalność archiwalną, o której mowa w art. 22 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby tej działalności,
- specjalistycznym ośrodkiem wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie, o których mowa w art. 6 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
- spółdzielnią inwalidów lub spółdzielnią niewidomych, o których mowa w art. 181a § 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648), w zakresie, w jakim zużywają energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
- podmiotem leczniczym będącym jednostką organizacyjną publicznej służby krwi, o której mowa w art. 4 ust. 3 pkt 2–4 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1749 oraz z 2022 r. poz. 974), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby realizacji zadań wynikających z tej ustawy,
- ochotniczą strażą pożarną w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych (Dz. U. poz. 2490 oraz z 2022 r. poz. 1301 i 1964), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby realizacji zadań określonych w tej ustawie,

- placówką zapewniającą całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, o której mowa w art. 67 i art. 69 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w zakresie w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
- rodzinnym domem pomocy, o którym mowa w art. 52 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, albo mieszkaniem chronionym, o którym mowa w art. 53 tej ustawy, w zakresie, w jakim zużywają energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
- centrum integracji społecznej, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 176 oraz z 2022 r. poz. 218 i 1812), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
- klubem integracji społecznej, o którym mowa w art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
- warsztatem terapii zajęciowej w rozumieniu art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573 i 1981 oraz z 2022 r. poz. 558, 1700 i 1812) albo zakładem aktywności zawodowej, o których mowa w art. 29 ust. 1 tej ustawy, w zakresie, w jakim zużywają energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
- organizacją pozarządową w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz podmiotami, o których mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy, w zakresie, w jakim zużywają energię elektryczną na potrzeby działalności pożytku publicznego,
- spółdzielnią socjalną w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2085 oraz z 2022 r. poz. 1812), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,

- związkiem zawodowym, o którym mowa w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
 - podmiotem prowadzącym działalność w zakresie kultury fizycznej w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
 - schroniskiem dla zwierząt w rozumieniu art. 4 pkt 25 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
 - azylem dla zwierząt, o którym mowa w art. 5 pkt 1e ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916 i 1726), ogrodem botanicznym, o którym mowa w art. 5 pkt 10 tej ustawy, ogrodem zoologicznym, o którym mowa w art. 5 pkt 11 tej ustawy, lub ośrodkiem rehabilitacji zwierząt, o którym mowa w art. 5 pkt 13 tej ustawy, w zakresie, w jakim zużywają energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,
 - okręgowym ośrodkiem wychowawczym, zakładem poprawczym lub schroniskiem dla nieletnich, o których mowa w art. 343 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. poz. 1700), w zakresie, w jakim zużywają energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności;
- 3) punkt poboru energii – punkt poboru energii w rozumieniu art. 3 pkt 67 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, 1723, 2127 i ...), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”;
- 4) wytwórca energii elektrycznej – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej;
- 5) hurtowy rynek energii elektrycznej – rynek, na którym jest prowadzony obrót produktami energetycznymi sprzedawanymi:
- a) przez giełdy towarowe w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 170, 1488 i 1933), rynek organizowany przez podmiot prowadzący na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu art. 3 pkt 44 ustawy – Prawo energetyczne, zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 44a ustawy – Prawo energetyczne prowadzoną przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych oraz w ramach jednolitego łączenia rynków dnia następnego i dnia bieżącego prowadzonych przez wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 28b ustawy – Prawo energetyczne,

- b) w ramach umów sprzedaży energii elektrycznej, w których jedną ze stron jest wytwórca energii elektrycznej, oraz w ramach umów sprzedaży energii elektrycznej zawartych pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną;
- 6) umowa sprzedaży energii elektrycznej – umowę, której przedmiotem jest sprzedaż energii elektrycznej z gwarancją fizycznej dostawy tej energii, zawartą:
- a) na hurtowym rynku energii elektrycznej, gdzie jedną ze stron jest wytwórca energii elektrycznej albo przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną,
 - b) między przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną albo wytwórcą energii elektrycznej a odbiorcą końcowym w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy – Prawo energetyczne;
- 7) rynek bilansujący energii elektrycznej – rynek, o którym mowa w art. 2 pkt 2 rozporządzenia Komisji 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiającego wytyczne dotyczące bilansowania (Dz. Urz. UE L 312 z 28.11.2017, str. 6, z późn. zm.⁶⁾), w ramach którego operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, o którym mowa w art. 3 pkt 24 ustawy – Prawo energetyczne:
- a) nabywa usługi bilansujące świadczone przez dostawców usług bilansujących, o których mowa w art. 2 pkt 6 tego rozporządzenia,
 - b) prowadzi zintegrowany proces grafikowania, o którym mowa w art. 2 pkt 19 tego rozporządzenia,
 - c) prowadzi bilansowanie systemu w rozumieniu art. 3 pkt 23a ustawy – Prawo energetyczne,

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 62 z 23.02.2021, str. 24 oraz Dz. Urz. UE L 147 z 30.05.2022, str. 27.

- d) prowadzi zarządzanie ograniczeniami systemowymi w rozumieniu art. 3 pkt 23b ustawy – Prawo energetyczne,
 - e) prowadzi mechanizm bilansowania handlowego;
- 8) cena rynkowa – cenę energii elektrycznej netto określoną w zł/MWh ustaloną w ramach:
- a) umowy sprzedaży energii elektrycznej – w przypadku przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną cena ta jest ustalona w ramach umowy sprzedaży energii elektrycznej, w ramach której to przedsiębiorstwo sprzedaje energię elektryczną, lub
 - b) rynku bilansującego energii elektrycznej;
- 9) limit ceny – limit ceny energii elektrycznej netto określony w zł/MWh;
- 10) odpis na Fundusz – kwotę środków finansowych podlegającą przekazaniu przez wytwórcę energii elektrycznej oraz przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.⁷⁾), zwany dalej „Funduszem”, kalkulowaną w odniesieniu do umów sprzedaży energii elektrycznej oraz w ramach sprzedaży energii elektrycznej na rynku bilansującym energią elektryczną, na podstawie których dostawa energii elektrycznej została zrealizowana w danym dniu;
- 11) biometan – gaz uzyskany z biogazu, biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego, poddany procesowi oczyszczenia, wprowadzany do sieci gazowej lub transportowany w postaci sprężonej lub skroplonej środkami transportu innymi niż sieci gazowe lub wykorzystany bezpośrednio do celów energetycznych bez konieczności jego transportu.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532, z 2021 r. poz. 1093 oraz z 2022 r. poz. 202, 1477, 1692 i

Rozdział 2

Cena maksymalna sprzedaży energii elektrycznej stosowana w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi

Art. 3. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, zwane dalej „podmiotem uprawnionym”, stosuje cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w:

- 1) art. 2 pkt 2 lit. a, w okresie od dnia przekroczenia limitu zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, do dnia 31 grudnia 2023 r.;
- 2) art. 2 pkt 2 lit. b–d, w okresie od dnia 1 grudnia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.
2. W przypadku odbiorców uprawnionych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b–d:
 - 1) którzy po dniu 23 lutego 2022 r. zawarli umowę sprzedaży, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne albo umowę kompleksową, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne lub
 - 2) którzy po dniu 23 lutego 2022 r. dokonali zmiany warunków umowy sprzedaży, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne lub umowy kompleksowej, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne w zakresie ceny energii elektrycznej zawartej z podmiotem uprawnionym przed tym dniem, lub
 - 3) których umowy sprzedaży, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne albo umowy kompleksowe, o których mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, przewidują określanie ceny energii elektrycznej na podstawie wyboru przez odbiorcę końcowego terminu zakupu energii elektrycznej na giełdzie towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych

– cenę maksymalną stosuje się również do rozliczeń z tymi odbiorcami obejmujących okres od dnia zawarcia przez nich tej umowy lub wejścia w życie tej zmiany lub określenia ceny do dnia 30 listopada 2022 r.

3. Podmiot uprawniony, który po dniu 23 lutego 2022 r. zawarł z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b–d, umowę sprzedaży, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, albo umowę kompleksową, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, w zakresie dostawy energii

elektrycznej do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie ustawy, dokonuje z tymi odbiorcami rozliczeń wynikających ze stosowania ceny maksymalnej proporcjonalnie, w miesięcznych ratach, w okresie do dnia 31 grudnia 2023 r.

4. Jeżeli w umowie sprzedaży, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, albo umowie kompleksowej, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, zawartej między podmiotem uprawnionym a odbiorcą uprawnionym jest stosowana średnia cena energii elektrycznej w danym miesiącu, niższa niż cena maksymalna, ceny określone w umowie stosuje się do dnia ustania ich obowiązywania zgodnie z zawartą umową. Średnia cena energii elektrycznej w danym miesiącu jest średnią ceną wszystkich stref ważoną ilością energii elektrycznej w każdym miesiącu.

5. Cena maksymalna jest stosowana w rozliczeniach z odbiorcą uprawnionym, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. b–d, jeżeli złoży on podmiotowi uprawnionemu oświadczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

6. W przypadku gdy podmiot uprawniony zawarł z odbiorcą uprawnionym, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. a, umowę, w której podmiot ten zobowiązuje się do utrzymania niezmiennej ceny energii elektrycznej przez cały okres albo część okresu od dnia 1 grudnia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r., przepisu ust. 1 nie stosuje się w okresie objętym tą umową.

Art. 4. 1. Podmiot uprawniony dołącza do faktur za energię elektryczną odebraną w 2022 r. i 2023 r. wystawionych odbiorcom uprawnionym, o których mowa w art. 3, po dniu 1 grudnia 2022 r. informację o wpływie ustawy na cenę energii elektrycznej dla tych odbiorców.

2. Minister właściwy do spraw energii udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu wzór informacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 5. 1. Oświadczenie składane przez odbiorców uprawnionych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b–d, zawiera:

- 1) oświadczenie o spełnieniu warunków pozwalających na uznanie składającego oświadczenie za odbiorcę uprawnionego;
- 2) wskazanie danych służących określeniu szacunkowej części energii elektrycznej, która będzie zużywana na potrzeby:
 - a) podmiotów lub realizacji zadań, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b–d,
 - b) inne niż określone w art. 2 pkt 2 lit. b–d;

- 3) określenie szacowanej części energii elektrycznej, która będzie zużywana na potrzeby, o których mowa w pkt 2;
- 4) numer punktu poboru energii;
- 5) datę zawarcia umowy sprzedaży, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, albo umowy kompleksowej, o której mowa w art. 5 ust. 3 tej ustawy.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się na piśmie w postaci papierowej lub elektronicznej w terminie do dnia 30 listopada 2022 r.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, złożone w postaci papierowej opatruje się własnoręcznym podpisem i składa osobiście w siedzibie podmiotu uprawnionego lub innych miejscach wykonywania działalności podmiotu uprawnionego przez niego wskazanych albo w formie przesyłki w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896, 1933 i 2042) lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, co jest równoznaczne ze złożeniem go podmiotowi uprawnionemu.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym i za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).

5. Niezłożenie przez odbiorcę uprawnionego oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 2, uprawnia podmiot uprawniony do niestosowania wobec tego odbiorcy ceny maksymalnej.

6. Złożenie przez odbiorcę uprawnionego oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, zobowiązuje podmiot uprawniony do stosowania wobec tego odbiorcy ceny maksymalnej ze skutkiem od miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono oświadczenie.

7. W przypadku zmiany okoliczności mających wpływ na spełnienie przez odbiorcę uprawnionego warunków pozwalających na stosowanie wobec niego ceny maksymalnej, odbiorca ten powiadamia na piśmie o tym podmiot uprawniony w terminie 7 dni od dnia wystąpienia tych zmian. Do powiadomienia ust. 3 i 4 stosuje się.

8. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie zapewnienie przejrzystości i komunikatywności tego oświadczenia oraz potrzebę ujednolicenia jego formy.

Art. 6. 1. Oświadczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

2. Oświadczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1, składają osoby uprawnione do reprezentowania odbiorców uprawnionych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b–d.

Art. 7. W przypadku korzystania przez odbiorcę uprawnionego z usług sprzedawcy rezerwowego w rozumieniu art. 3 pkt 29a ustawy – Prawo energetyczne, przepisy art. 3–6 i art. 8–19 stosuje się odpowiednio.

Art. 8. 1. Podmiotowi uprawnionemu przysługuje rekompensata z tytułu stosowania ceny maksymalnej, zwana dalej „rekompensatą”.

2. Podmiotom uprawnionym stosującym cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, rekompensata przysługuje w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej zużytej w danym miesiącu i różnicy między ceną odniesienia, o której mowa w ust. 3, a ceną maksymalną, dla każdego punktu poboru energii.

3. Ceną odniesienia, o której mowa w ust. 2, dla podmiotu uprawnionego będącego przedsiębiorstwem energetycznym:

- 1) wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych, posiadającym zatwierdzoną i obowiązującą taryfę dla energii elektrycznej, jest cena energii elektrycznej wynikająca z taryfy dla energii elektrycznej zatwierdzona przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, na 2023 r.;
- 2) wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych, wchodzących w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, o którym mowa w art. 9d ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne, którego taryfa zatwierdzona przed dniem wejścia w życie ustawy przestaje obowiązywać po dniu 31 grudnia 2022 r., jest cena energii elektrycznej

wynikająca z taryfy dla energii elektrycznej zatwierdzona przez Prezesa URE na 2023 r.;

- 3) wykonującym zadania sprzedawcy z urzędu w rozumieniu art. 3 pkt 29 ustawy – Prawo energetyczne wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych, zwolnionym z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne przed dniem wejścia w życie ustawy jest ceną energii elektrycznej wynikającą z taryfy zatwierdzonej na 2023 r. przez Prezesa URE dla tego przedsiębiorstwa;
- 4) wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych, zwolnionym z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia przez Prezesa URE zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, jest średnia cena energii elektrycznej wynikająca z taryf zatwierdzonych na 2023 r. przez Prezesa URE dla sprzedawcy z urzędu w rozumieniu art. 3 pkt 29 ustawy – Prawo energetyczne, opublikowana zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej.

4. W przypadku nieprzedłożenia Prezesowi URE do zatwierdzenia taryfy przez podmiot uprawniony, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, albo jej niezatwierdzenia w terminie do dnia 17 grudnia 2022 r. cenę odniesienia, o której mowa w ust. 2, stanowi średnia cena wynikająca z taryf zatwierdzonych na 2023 r. przez Prezesa URE dla sprzedawców z urzędu w rozumieniu art. 3 pkt 29 ustawy – Prawo energetyczne, opublikowana zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej.

5. Rekompensata, o której mowa w ust. 2, przysługuje z tytułu stosowania ceny maksymalnej za okres od dnia przekroczenia przez tego odbiorcę uprawnionego limitu zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, do dnia 31 grudnia 2023 r.

6. Podmiotom uprawnionym stosującym cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, w odniesieniu do

rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych po dniu 14 października 2022 r., rekompensata przysługuje w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej zużytej w danym miesiącu i różnicy między ceną referencyjną miesięczną a ceną maksymalną dla każdego punktu poboru energii.

7. Cenę referencyjną miesięczną, o której mowa w ust. 6, ustala się zgodnie ze wzorem:

$$CR = 80\% * C TGeBase + 20\% * C TGePeak + PMOZE_A + PMOZE_{BIO} + PMEF + M$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

CR – cenę referencyjną miesięczną [zł/MWh],

C TGeBase – średnią ważoną wolumenem obrotu dobowych indeksów TGeBase dla danego miesiąca dostawy energii elektrycznej publikowanych przez Towarową Giełdę Energii S.A. [zł/MWh],

C TGePeak – średnią ważoną wolumenem obrotu dobowych indeksów TGePeak dla danego miesiąca dostawy energii elektrycznej publikowanych przez Towarową Giełdę Energii S.A [zł/MWh],

PMOZE_A – jednostkowy rynkowy koszt umorzenia świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii wyznaczany jako iloczyn średnich ważonych wolumenem cen PMOZE_A [zł/MWh] z transakcji sesyjnych i pozasesyjnych zawartych w danym miesiącu publikowanych przez Towarową Giełdę Energii S.A. i minimalnej wielkości udziału ilościowego sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w 2023 r. określonego w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 60 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378 i 1383), zwanej dalej „ustawą o odnawialnych źródłach energii”,

PMOZE_{BIO} – jednostkowy rynkowy koszt umorzenia świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej w biogazowniach rolniczych wyznaczony jako iloczyn stawki opłaty zastępczej [zł/MWh] obowiązującej za dany miesiąc i minimalnej wielkości udziału ilościowego sumy energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii

elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w 2023 r. określonego w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 60 ustawy o odnawialnych źródłach energii,

- PMEF – jednostkowy rynkowy koszt umorzenia świadectw efektywności energetycznej wynikających z efektywności energetycznej wyznaczony jako iloczyn stawki opłaty zastępczej [zł/toe], o której mowa w art. 11 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2166), przekształconej do jednostki [zł/MWh] i określonego procentowo wymaganego minimalnego obowiązku dla danego roku dostawy określonego w tej ustawie,
- M – marża pokrywająca koszty zaangażowanego kapitału równa 3% sumy pozostałych składników.

8. Towarowa Giełda Energii S.A. publikuje wartość ceny referencyjnej miesięcznej na swojej stronie internetowej w terminie 5 dni po zakończeniu każdego miesiąca, za okres od dnia 1 grudnia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

9. Podmiotowi uprawnionemu stosującemu cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 2, w odniesieniu do rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych, zmienionych, lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3 w okresie od dnia 24 lutego do dnia 14 października 2022 r., w zakresie dostaw energii elektrycznej zrealizowanych od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2023 r., przysługuje rekompensata w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej zużytej w danym miesiącu i różnicy między ceną energii elektrycznej wynikającą z umowy z odbiorcą uprawnionym, zwaną dalej „ceną umowną”, w zakresie ograniczonym do sumy składowych ceny umownej, o których mowa w ust. 10, zwanym dalej „zakresem referencyjnym ceny umownej”, a ceną maksymalną.

10. Zakres referencyjny ceny umownej stanowi suma następujących składowych ceny umownej:

- 1) jednostkowy koszt zakupu energii elektrycznej na potrzeby sprzedaży odbiorcy uprawnionemu, a w przypadku zakupu przez podmiot uprawniony energii elektrycznej za pośrednictwem innego podmiotu z grupy kapitałowej, o której mowa w art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275) – koszt zakupu energii elektrycznej poniesiony przez ten podmiot;

- 2) jednostkowy koszt umorzenia świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii;
- 3) jednostkowy koszt umorzenia świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej w biogazowniach rolniczych;
- 4) jednostkowy koszt umorzenia świadectw efektywności energetycznej wynikających z efektywności energetycznej;
- 5) marża pokrywająca koszty zaangażowanego kapitału równa 3% sumy jednostkowych kosztów, o których mowa w pkt 1–4.

11. Na potrzeby jednostkowego kosztu zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 10 pkt 1, przyjmuje się ilości energii elektrycznej nabytej w celu zabezpieczenia realizacji umów zawartych z podmiotami uprawnionymi, z wyłączeniem energii elektrycznej, której ilość lub cena ma zostać określona po dniu wejścia w życie ustawy w umowie właściwej, o której mowa w ust. 12, zawieranej w celu wykonania umowy zawartej przed dniem 14 października 2022 r. z podmiotami z tej samej grupy kapitałowej, o której mowa w art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

12. Przez umowę właściwą rozumie się każde porozumienie transakcyjne, dodatkowe zamówienia, przedstawiane grafiki zamówienia, w których precyzowana jest ilość oraz cena energii elektrycznej.

13. Rekompensata, o której mowa w ust. 9, przysługuje podmiotowi uprawnionemu w okresie stosowania przez ten podmiot w rozliczeniach z odbiorcą uprawnionym ceny maksymalnej, o której mowa w art. 3 ust. 1, przy czym nie dłużej niż do dnia obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 9.

14. Podmiot uprawniony może złożyć do Zarządcy Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 311), zwanego dalej „zarządcą rozliczeń”, wniosek o wypłatę zaliczki na poczet rekompensaty, zwany dalej „wnioskiem o wypłatę zaliczki”, należnej na zasadach określonych w ust. 9–13, odrębnie za każdy miesiąc kalendarzowy okresu, za który przysługuje mu ta rekompensata. Wysokość zaliczki na poczet rekompensaty, zwanej dalej „zaliczką”, oblicza podmiot uprawniony, przy czym wnioskowana wysokość zaliczki nie może przekraczać kwoty stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej, dla

której w danym miesiącu kalendarzowym zastosowano cenę maksymalną, i różnicy pomiędzy ceną umowną a ceną maksymalną.

15. Podmiot uprawniony składa wniosek o wypłatę zaliczki każdorazowo w terminie do 25 dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu, którego wniosek dotyczy. W pozostałym zakresie do wniosku o wypłatę zaliczki oraz wypłaty zaliczki stosuje się odpowiednio przepisy art. 11, art. 12 ust. 1 i 3–7 oraz art. 14, z tym zastrzeżeniem, że wniosek o wypłatę zaliczki nie zawiera ceny referencyjnej miesięcznej.

16. Wypłacone zaliczki na zasadach określonych w ust. 14 i 15, rozlicza się z wnioskiem o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 13. W przypadku gdy wysokość rekompensaty należnej podmiotowi uprawnionemu przekracza sumę wypłaconych zaliczek kwota dopłaty tytułem należnej podmiotowi uprawnionemu rekompensaty zostanie wypłacona przez zarządcę rozliczeń w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia przez zarządcę rozliczeń wniosku o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 13.

17. We wniosku o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 13, w miejsce wskazania ceny referencyjnej miesięcznej określona jest wartość zakresu referencyjnego ceny umownej.

18. Podmiotowi uprawnionemu stosującemu cenę maksymalną w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 2, w odniesieniu do rozliczeń prowadzonych na podstawie umów zawartych, zmienionych lub których cena została określona zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3 w okresie od dnia 24 lutego do dnia 14 października 2022 r., w zakresie dostaw energii elektrycznej zrealizowanych do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie ustawy, przysługuje rekompensata w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej dostarczonej do odbiorców, o których mowa w art. 3 ust. 2, w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie ustawy i różnicy między ceną wynikającą z umowy z odbiorcą uprawnionym a ceną maksymalną dla każdego punktu poboru energii.

19. W przypadku gdy rekompensata za dany miesiąc, obliczona zgodnie z ust. 6, ma wartość ujemną, kwota ta pomniejsza wysokość rekompensaty w kolejnych miesiącach.

20. W przypadku gdy na koniec 2023 roku w wyniku pomniejszenia rekompensaty wystąpi kwota do zwrotu, jest ona zwracana przez podmiot uprawniony na wyodrębniony rachunek bankowy, zwany dalej „rachunkiem rekompensaty ceny

maksymalnej”, prowadzony przez Zarządcę Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 311), zwanym dalej „zarządcą rozliczeń”, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji na piśmie od zarządcy rozliczeń o kwocie zwrotu.

21. Rekompensata przysługuje za każdy miesiąc kalendarzowy od dnia rozpoczęcia stosowania przez podmiot uprawniony w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi ceny maksymalnej.

Art. 9. 1. Podmiot uprawniony może złożyć do zarządcy rozliczeń wniosek o wypłatę zaliczki za grudzień 2022 r. i styczeń 2023 r.

2. Wniosek o wypłatę zaliczki zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu uprawnionego i jego siedziby;
- 2) oznaczenie podmiotu, do którego kierowany jest wniosek;
- 3) NIP podmiotu uprawnionego;
- 4) adres poczty elektronicznej podmiotu uprawnionego;
- 5) wnioskowaną wysokość zaliczki;
- 6) oświadczenie o ilości energii elektrycznej sprzedanej do odbiorców uprawnionych w grudniu 2022 r. i styczniu 2023 r., podpisane przez osoby uprawnione do reprezentacji podmiotu uprawnionego;
- 7) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata zaliczki;
- 8) inne informacje niezbędne do obliczenia i wypłaty zaliczki.

3. Podmiot uprawniony składa wniosek o wypłatę zaliczki w terminie:

- 1) od 1 do 9 grudnia 2022 r. – za grudzień 2022 r.;
- 2) od 2 do 9 stycznia 2023 r. – za styczeń 2023 r.

4. W przypadku gdy wniosek o wypłatę zaliczki nie zawiera braków formalnych i błędów obliczeniowych, zarządca rozliczeń wypłaca kwotę zaliczki w terminie odpowiednio do dnia 20 grudnia 2022 r. i 20 stycznia 2023 r.

5. W przypadku gdy wniosek o wypłatę zaliczki zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe, zarządca rozliczeń, w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego wniosku, wzywa podmiot uprawniony do usunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania i wypłaca kwotę zaliczki w terminie 14 dni od dnia złożenia prawidłowego wniosku o wypłatę zaliczki.

6. W przypadku uchybienia terminom, o którym mowa w ust. 3, lub nieusunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych zawartych we wniosku o wypłatę zaliczki w wyznaczonym terminie, zarządca rozliczeń pozostawia ten wniosek bez rozpoznania, a zaliczka nie przysługuje.

7. Zaliczka przysługuje w kwocie stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej sprzedanej przez podmiot uprawniony odbiorcom uprawnionym, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b–d, w grudniu 2021 r. i styczniu 2022 r. oraz ceny referencyjnej miesięcznej ustalonej za okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 października 2022 r.

8. Zaliczka przysługuje podmiotowi uprawnionemu sprzedającemu energię elektryczną odbiorcom uprawnionym w okresie obejmującym grudzień 2022 r. lub styczeń 2023 r.

9. W przypadku, gdy podmiot uprawniony nie sprzedawał energii elektrycznej odbiorcom uprawnionym w grudniu 2021 r. lub styczniu 2022 r., jako ilość energii elektrycznej sprzedaną przez podmiot uprawniony odbiorcom uprawnionym, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b–d, w grudniu 2021 r. i styczniu 2022 r. przyjmuje się ilość energii elektrycznej planowaną do sprzedaży tym odbiorcom odpowiednio w grudniu 2022 r. i styczniu 2023 r.

10. Do obliczenia cen referencyjnych miesięcznych za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 października 2022 r. przepis art. 8 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

11. Wypłacone zaliczki rozlicza się z wnioskiem o wypłatę rekompensaty, o którym mowa w art. 11, składanym za miesiąc lipiec 2023 r. przez pomniejszenie kwoty rekompensaty za ten miesiąc.

12. W przypadku gdy zaliczki nie zostaną w całości rozliczone wartością rekompensaty za lipiec 2023 r. zostaną one rozliczone przez pomniejszenie wypłat z tytułu rekompensaty za kolejne miesiące.

13. W przypadku gdy w wyniku pomniejszenia rekompensaty wystąpi kwota do zwrotu, jest ona zwracana przez podmiot uprawniony na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji na piśmie od zarządcy rozliczeń o kwocie zwrotu.

14. Do rozpatrywania wniosku o wypłatę zaliczki stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 i art. 15–19.

Art. 10. 1. Ceny energii elektrycznej podaje się w złotych za kWh z dokładnością do czterech miejsc po przecinku. Cenę energii elektrycznej zaokrągla się powyżej czterech miejsc po przecinku w górę.

2. Kwoty rekompensat nie stanowią dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

3. Cena energii elektrycznej nie zawiera podatku od towarów i usług, o którym mowa w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, oraz podatku akcyzowego, o którym mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

4. Rekompensata stanowi przychód podmiotu uprawnionego ze sprzedaży energii elektrycznej lub usług.

Art. 11. 1. Rekompensata jest wypłacana za każdy miesiąc na wniosek podmiotu uprawnionego, zwany dalej „wnioskiem o wypłatę rekompensaty”.

2. Wysokość rekompensaty za dany miesiąc rozliczeniowy oblicza podmiot uprawniony.

3. Zarządca rozliczeń rozpatruje wnioski o wypłatę rekompensaty.

4. Zarządca rozliczeń weryfikuje wniosek o wypłatę rekompensaty pod względem jej wysokości, prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów i prawidłowego reprezentowania na podstawie podanych we wniosku danych i dokumentów, w tym dokumentów potwierdzających uprawnienie do reprezentowania.

5. Wraz z wnioskiem o wypłatę rekompensaty podmiot uprawniony składa oświadczenie o dokonaniu rozliczeń z odbiorcami uprawnionymi, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że ceny energii elektrycznej, za okres objęty wnioskiem o wypłatę rekompensaty, stosowane względem odbiorców uprawnionych, o których mowa w ustawie z dnia 20 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku (Dz. U. poz. ...), zostały zastosowane zgodnie z art. 3 tej ustawy.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 12. 1. Wniosek o wypłatę rekompensaty składa się do zarządcy rozliczeń do 25. dnia każdego miesiąca następującego po danym miesięcznym okresie rozliczeniowym. Termin przypadający w dzień wolny od pracy przypada w pierwszy

dzień roboczy po tym terminie. W przypadku złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty z niedochowaniem terminu wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

2. Wnioski o wypłatę rekompensaty składa się oddzielnie za grudzień 2022 r. i za styczeń 2023 r., w terminie od dnia 14 lutego 2023 r. do dnia 28 lutego 2023 r.

3. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek i wypłaca rekompensatę w terminie 30 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku o wypłatę rekompensaty, z uwzględnieniem ust. 4. Zatwierdzenie wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

4. W przypadku gdy wniosek o wypłatę rekompensaty zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe lub budzi uzasadnione wątpliwości zarządcy rozliczeń co do zgodności ze stanem rzeczywistym, wzywa on podmiot uprawniony do usunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych lub usunięcia wątpliwości w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia. W zakresie, w jakim kwota rekompensaty nie budzi wątpliwości, kwota ta jest wypłacana przez zarządcę rozliczeń zgodnie z ust. 3.

5. W przypadku negatywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń odmawia zatwierdzenia tego wniosku, informując wnioskodawcę o przyczynie tej odmowy. Odmowa zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

6. W przypadku nieusunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych zawartych we wniosku o wypłatę rekompensaty lub wątpliwości zarządcy rozliczeń w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia zarządca rozliczeń odmawia zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty w zakresie, w jakim kwota rekompensaty budzi wątpliwości lub nie przysługuje, informując podmiot uprawniony o przyczynie tej odmowy. Odmowa zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

7. Odmowa, o której mowa w ust. 5 i 6, nie pozbawia podmiotu uprawnionego możliwości ponownego złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty, z wyjątkiem gdy rekompensata nie przysługuje. Wnioski o wypłatę rekompensaty niezatwierdzone przed dniem złożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 13 ust. 1, pozostawia się bez rozpoznania. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio.

8. Jeżeli podmiot uprawniony w okresie 12 miesięcy od dnia wypłaty rekompensaty za ostatni miesiąc zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej w

zakresie obrotu energią elektryczną, z wyjątkiem przypadku, gdy zaprzestanie jest skutkiem działań wynikających z dostosowania się do przepisu art. 9d ust. 1d ustawy – Prawo energetyczne, kwotę rekompensaty uznaje się za pobraną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia otrzymania rekompensaty.

9. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie zwróci rekompensaty zgodnie z ust. 8, zarządca rozliczeń wzywa podmiot uprawniony do zwrotu nienależnie otrzymanych środków w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, a w przypadku zaniechania zwrotu środków zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty są naliczane odsetki za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

10. Podmiot uprawniony przechowuje dokumentację związaną z wnioskowaną rekompensatą przez 5 lat kalendarzowych począwszy od dnia, w którym została wypłacona lub zwrócona kwota wynikająca z wniosku o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 13 ust. 1.

Art. 13. 1. Wniosek o rozliczenie rekompensaty podmiot uprawniony składa do zarządcy rozliczeń w terminie od dnia 30 kwietnia 2024 r. do dnia 31 maja 2024 r., z wyłączeniem rekompensaty, o której mowa w art. 20, której wniosek o rozliczenie składa się w terminie do dnia:

- 1) 31 lipca 2024 r. – w przypadku odbiorców uprawnionych, których rozliczenie roczne za 2023 r. nastąpiło do dnia 30 czerwca 2024 r.;
- 2) 31 stycznia 2025 r. – w przypadku odbiorców uprawnionych, których rozliczenie roczne za 2023 r. nastąpiło do dnia 31 grudnia 2024 r.

2. Zarządca rozliczeń dokonuje weryfikacji rekompensat należnych podmiotowi uprawnionemu na podstawie wniosku o rozliczenie rekompensaty i niezwłocznie informuje o jej wynikach Prezesa URE.

3. W przypadku niezłożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty w terminie, o którym mowa w ust. 1, wypłaconą rekompensatę uznaje się za otrzymaną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od daty otrzymania rekompensaty.

4. Jeżeli z wniosku o rozliczenie rekompensaty wynika zwrot kwoty nadpłaconej rekompensaty, uznaje się ją za otrzymaną nienależnie i podmiot uprawniony zwraca ją

w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia wniosku o rozliczenie rekompensaty przez zarządcę rozliczeń na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej.

5. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie zwrócił nienależnie otrzymanej rekompensaty, zarządca rozliczeń wzywa ten podmiot do jej zwrotu w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

6. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie zwróci rekompensaty zgodnie z ust. 5, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty nalicza się odsetki za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

7. Przepis art. 10 ust. 3 i art. 11 ust. 2–8 stosuje się odpowiednio do wniosków o rozliczenie rekompensaty.

Art. 14. Wniosek o wypłatę rekompensaty oraz wniosek o rozliczenie rekompensaty zawierają:

- 1) oznaczenie podmiotu, do którego jest kierowany wniosek;
- 2) oznaczenie podmiotu uprawnionego i jego siedziby;
- 3) NIP podmiotu uprawnionego;
- 4) adres poczty elektronicznej podmiotu uprawnionego;
- 5) dla każdego punktu poboru energii:
 - a) ilość energii elektrycznej, za które prowadzone są rozliczenia w danym miesiącu,
 - b) numer punktu poboru energii,
 - c) cenę energii elektrycznej wynikającą z umowy zawartej z odbiorcą uprawnionym i cenę referencyjną miesięczną za miesiąc, za który składany jest wniosek,
 - d) cenę energii elektrycznej z uwzględnieniem ceny maksymalnej,
 - e) NIP odbiorcy uprawnionego, o ile posiada,
 - f) rodzaj odbiorcy uprawnionego zgodnie z art. 2 pkt 2,
 - g) PESEL odbiorcy uprawnionego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–3, art. 4 ust. 2 pkt 1–3, art. 5 ust. 1 pkt 1–3 i art. 6 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej;

- 6) wnioskowaną wysokość rekompensaty – w przypadku wniosku o wypłatę rekompensaty;
- 7) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata rekompensaty;
- 8) inne informacje niezbędne do obliczenia i wypłaty rekompensaty lub rozliczenia rekompensaty;
- 9) dokumenty potwierdzające uprawnienie osoby podpisującej wniosek do reprezentowania podmiotu uprawnionego.

Art. 15. Środki wypłacone z tytułu rekompensat zalicza się do kategorii drugiej należności podlegających zaspokojeniu z funduszków masy upadłości, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520).

Art. 16. 1. Składanie, weryfikacja i rozpatrywanie wniosków o wypłatę zaliczki, wniosków o wypłatę rekompensaty oraz wniosków o rozliczenie rekompensaty, a także korespondencja z zarządcą rozliczeń odbywa się wyłącznie w formie elektronicznej.

2. Wnioski o wypłatę rekompensaty oraz wnioski o rozliczenie rekompensaty składa się do zarządcy rozliczeń przy użyciu formularza udostępnionego na stronie internetowej administrowanej przez zarządcę rozliczeń i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym.

3. Zarządca rozliczeń na swojej stronie internetowej udostępnia wzór wniosku o wypłatę zaliczki, wzór wniosku o wypłatę rekompensaty, wzór wniosku o rozliczenie rekompensaty oraz instrukcję składania tych wniosków.

Art. 17. 1. Rekompensata jest wypłacana przez zarządcę rozliczeń.

2. Zarządca rozliczeń otrzymuje środki na wypłatę rekompensat z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.⁸⁾), zwanego dalej „Funduszem Przeciwdziałania COVID-19”, w ramach limitu określonego na ten cel w planie finansowym Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej.

3. Wniosek o przekazanie środków na wypłaty rekompensat dla podmiotów uprawnionych zarządcą rozliczeń składa co kwartał do ministra właściwego do spraw

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730 i 1967.

energii, określając łączną wysokość wnioskowanej kwoty i numer rachunku rekompensaty ceny maksymalnej.

4. Minister właściwy do spraw energii przekazuje środki na wypłaty rekompensat zarządcy rozliczeń w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania środków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

5. Minister właściwy do spraw energii kwotę przeznaczoną na wypłatę zaliczek za grudzień 2022 r. i styczeń 2023 r., wskazaną w art. 41 ust. 2 pkt 1, przekazuje na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej, po uzyskaniu z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, w terminie do dnia 16 grudnia 2022 r.

6. Zarządca rozliczeń przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie środków oraz przekazuje niewykorzystane środki do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 w terminie do dnia 31 grudnia 2025 r.

7. Środki oraz odsetki od środków zgromadzonych na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej nie stanowią przychodu zarządcy rozliczeń w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.⁹⁾).

8. Zarządca rozliczeń przeznacza całość odsetek od środków zgromadzonych na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej na wypłatę rekompensat.

9. Środki przekazane przez zarządcę rozliczeń na rzecz podmiotów uprawnionych oraz wydatki i koszty finansowane ze środków, o których mowa w ust. 7, nie stanowią u zarządcy rozliczeń kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 7.

10. Szczegółowe zasady współpracy ministra właściwego do spraw energii oraz zarządcy rozliczeń w zakresie przekazywania środków na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej oraz wymiany dokumentów i informacji określa umowa.

Art. 18. 1. W przypadku braku środków na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej na wypłatę rekompensat zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłatę do czasu zapewnienia środków na ten cel.

2. O wypłaconych podmiotowi uprawnionemu kwotach rekompensat zarządca rozliczeń, w terminie 7 dni od dnia dokonania wypłaty, informuje Prezesa URE.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1927, 2105, 2106, 2269 i 2427 oraz z 2022 r. poz. 583, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1561, 1812, 1967 i 2014.

Art. 19. 1. Zarządca rozliczeń może żądać od podmiotu uprawnionego przedłożenia dokumentów lub informacji uzasadniających wysokość wypłaconej rekompensaty w terminie do dnia 31 grudnia 2026 r.

2. Jeżeli podmiot uprawniony nie przedłożył dokumentów lub informacji uzasadniających wysokość wypłaconej rekompensaty lub z dokumentów i informacji wynika, że całość lub część wysokości kwoty rekompensaty została wypłacona nienależnie, zarządca rozliczeń wzywa ten podmiot do jej zwrotu w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wypłaty rekompensaty.

3. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie dokona zwrotu rekompensaty zgodnie z ust. 2 lub art. 8 ust. 20 i art. 9 ust. 13, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

4. W sprawach decyzji administracyjnych wydawanych przez zarządcę rozliczeń, o których mowa w ust. 3, art. 12 ust. 9 oraz art. 13 ust. 6, organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) w stosunku do zarządcy rozliczeń jest minister właściwy do spraw energii.

Art. 20. 1. W przypadku gdy poziom zużycia energii elektrycznej przez odbiorcę uprawnionego, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. b, w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. w punkcie poboru energii wynosił nie więcej niż 90% średniego rocznego zużycia energii elektrycznej tego odbiorcy z okresu od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., podmiot uprawniony w rozliczeniach z tym odbiorcą w 2024 r. stosuje upust.

2. Kwotę upustu stanowi równowartość 10% łącznej kwoty rozliczenia sprzedaży energii elektrycznej poniesionej przez odbiorcę uprawnionego w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

3. Rekompensatę dla podmiotu uprawnionego stanowi kwota upustu.

4. W przypadku gdy odbiorca uprawniony nie nabywał energii elektrycznej w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., jako dane stanowiące podstawę wyliczenia równowartości poboru energii elektrycznej w tym okresie przyjmuje się:

- 1) ilość pobraną w okresie od dnia rozpoczęcia nabywania energii elektrycznej do dnia 31 grudnia 2022 r., przeliczone proporcjonalnie dla całego tego okresu – jeżeli odbiorca uprawniony nie nabywał energii elektrycznej w całym wskazanym okresie;
 - 2) ilość deklarowaną przez odbiorcę uprawnionego w umowie, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne – jeżeli odbiorca uprawniony rozpoczął nabywanie energii elektrycznej po dniu 31 grudnia 2022 r.
5. Do rekompensat, o których mowa w ust. 3, przepisy art. 10–19 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Odpis na Fundusz

Art. 21. 1. Wytwórca energii elektrycznej wykorzystujący do wytwarzania energii elektrycznej:

- 1) energię wiatru,
 - 2) energię promieniowania słonecznego,
 - 3) energię geotermalną w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy o odnawialnych źródłach energii,
 - 4) hydroenergię w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy o odnawialnych źródłach energii,
 - 5) biogaz, biogaz rolniczy, biomasę oraz biopłyny w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 1, 2, 3 i 4 ustawy o odnawialnych źródłach energii, z wyjątkiem biometanu,
 - 6) odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, 1250, 1726 i 2127),
 - 7) węgiel brunatny,
 - 8) paliwa ciekłe w rozumieniu art. 3 pkt 3b ustawy – Prawo energetyczne,
 - 9) węgiel kamienny,
 - 10) paliwa gazowe w rozumieniu art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne
- przekazuje odpis na Fundusz, na zasadach określonych w art. 23.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, stosuje się także do przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną.

Art. 22. Przepisu art. 21 ust. 1 nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej wytwarzających energię elektryczną w jednostce wytwórczej:

- 1) o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW;

- 2) będącej projektem demonstracyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 24 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 158 z 14.06.2019, str. 54, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 3) będącej instalacją odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy o odnawialnych źródłach energii, w odniesieniu do której wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu art. 1 pkt 22 ustawy o odnawialnych źródłach energii w tej instalacji korzysta z:
 - a) systemu wsparcia, o którym mowa w art. 70a–70f ustawy o odnawialnych źródłach energii, albo
 - b) systemu aukcyjnego, o którym mowa w ustawie o odnawialnych źródłach energii, albo
 - c) rozliczeń, o których mowa w art. 38c ust. 3 ustawy o odnawialnych źródłach energii
 – w zakresie, w jakim energia elektryczna sprzedawana jest na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w lit. a–c.

Art. 23. 1. Odpis na Fundusz przekazywany przez podmioty, o których mowa w art. 21, stanowi iloczyn wolumenu sprzedaży energii elektrycznej oraz dodatniej różnicy średniej ważonej wolumenem ceny rynkowej sprzedanej energii elektrycznej oraz średniej ważonej wolumenem limitu ceny sprzedanej energii elektrycznej, gdzie wszystkie wartości są określane na dzień obliczenia odpisu na Fundusz.

2. Odpis na Fundusz, o którym mowa w ust. 1, przekazywany przez podmioty, o których mowa w art. 21, ustala się zgodnie z następującym wzorem:

$$OF_d = W_d * (\overline{X_{CRd}} - \overline{X_{CLd}}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

OF_d – odpis na Fundusz w danym dniu,

W_d – wolumen sprzedaży energii elektrycznej w danym dniu,

$\overline{X_{CRd}}$ – średnią ważoną wolumenem cenę rynkową sprzedanej energii elektrycznej w danym dniu dla podmiotu, o którym mowa w art. 21,

$\overline{X_{CLd}}$ – średnią ważoną wolumenem limitu ceny sprzedanej energii elektrycznej w danym dniu dla podmiotu, o którym mowa w art. 21.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania limitu ceny dla wytwórców energii elektrycznej, w podziale na technologie wytwarzania

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 152 z 03.06.2022, str. 45.

energii elektrycznej, określone w art. 21 ust. 1, oraz dla przedsiębiorstw, o których mowa w art. 21 ust. 2, biorąc pod uwagę konieczność równoważenia interesów uczestników rynku energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 54 ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 24. 1. Podmioty, o których mowa w art. 21, przekazują na rachunek Funduszu sumę odpisów na Fundusz za dany miesiąc kalendarzowy w terminie do 5. dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu rozliczenia, w zakresie tych kwot, za które została zrealizowana płatność w miesiącu rozliczenia. Suma odpisów na Fundusz, o której mowa w zdaniu pierwszym, stanowi wartość odpisów na Fundusz za wszystkie dni miesiąca kalendarzowego, którego dotyczy rozliczenie. Termin przypadający w dzień wolny od pracy przypada w pierwszy dzień roboczy po tym terminie.

2. W przypadku odpisu na Fundusz, który nie został w całości rozliczony w terminie, o którym mowa w ust. 1, brakującą kwotę uwzględnia się w sumie odpisów na Fundusz za kolejny miesiąc kalendarzowy, w którym nastąpi rozliczenie.

3. Odpisy na Fundusz przekazane przez podmioty, o których mowa w art. 21, na rachunek Funduszu stanowią dla tych podmiotów koszty uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.¹¹⁾) albo ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

4. Zarządca rozliczeń przekazuje na rachunek Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 środki finansowe zgromadzone z odpisów na Fundusz w kwocie nie wyższej niż prognozowane zapotrzebowanie na środki finansowe na wypłaty rekompensat i zaliczek w terminie do dnia 15 dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu rozliczenia.

5. Zarządca rozliczeń przekazuje po raz pierwszy środki pieniężne, o których mowa w ust. 4, na rachunek Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 po zmianie planu finansowego Funduszu.

Art. 25. 1. Podmioty, o których mowa w art. 21, przekazują do zarządcy rozliczeń w terminie do 20 dnia każdego miesiąca sprawozdanie potwierdzające odpis na Fundusz za poprzedni miesiąc. Termin przypadający w dzień wolny od pracy przypada w pierwszy dzień roboczy po tym terminie.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1163, 1243, 1551, 1574, 1834, 1981, 2071, 2105, 2133, 2232, 2269, 2270, 2328, 2376, 2427, 2430 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1, 24, 64, 138, 501, 558, 583, 646, 655, 830, 872, 1079, 1265, 1301, 1358, 1459, 1512, 1561, 1692, 1846, 1967, 2014 i 2127.

- 1) oznaczenie podmiotu, o którym mowa w art. 21 – jego firmę, siedzibę i adres poczty elektronicznej;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wytwórca energii elektrycznej taki numer posiada, albo numer równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji albo numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) oznaczenie okresu, którego dotyczy sprawozdanie;
- 4) łączny wolumen sprzedanej energii elektrycznej, wyrażony w MWh, z dokładnością do czterech miejsc po przecinku, w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 21 ust. 1, określony na podstawie:
 - a) rzeczywistych odczytów układów pomiarowo-rozliczeniowych w rozumieniu art. 3 pkt 63 ustawy – Prawo energetyczne, z podziałem na technologie wytwarzania energii elektrycznej określone w art. 21 ust. 1, albo
 - b) szacunków, w przypadku gdy rzeczywiste odczyty układów pomiarowo-rozliczeniowych w rozumieniu art. 3 pkt 63 ustawy – Prawo energetyczne są niemożliwe do pozyskania– w okresie objętym sprawozdaniem;
- 5) sumy należnych odpisów na Fundusz, za miesiąc kalendarzowy objęty sprawozdaniem;
- 6) sumy wymagalnych odpisów na Fundusz, za które została zrealizowana płatność w miesiącu kalendarzowym objętym sprawozdaniem;
- 7) dane dotyczące umów sprzedaży energii elektrycznej oraz w ramach sprzedaży energii elektrycznej na rynku bilansującym energią elektryczną:
 - a) wolumen sprzedaży energii elektrycznej,
 - b) średnią ważoną wolumenem cenę rynkową sprzedanej energii elektrycznej,
 - c) średnią ważoną wolumenem cenę limitów ceny sprzedanej energii elektrycznej,
 - d) termin płatności– za poszczególne dni, za które ustalano odpisy na Fundusz w miesiącu kalendarzowym objętym sprawozdaniem;
- 8) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6

czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte w niniejszym sprawozdaniu są kompletne i zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 26. 1. Zarządca rozliczeń weryfikuje sprawozdanie, o którym mowa w art. 25 ust. 1, pod względem prawidłowości i kompletności przekazanych danych i dokonanych obliczeń.

2. W przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w art. 25 ust. 1, zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe lub budzi uzasadnione wątpliwości zarządcy rozliczeń co do zgodności ze stanem rzeczywistym, zarządca rozliczeń, w terminie 21 dni od dnia otrzymania sprawozdania, wzywa podmiot, o którym mowa w art. 21, do usunięcia braków formalnych, błędów obliczeniowych lub wątpliwości zarządcy rozliczeń w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia.

3. W przypadku:

- 1) nieusunięcia braków formalnych, błędów obliczeniowych zawartych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1, lub uzasadnionych wątpliwości zarządcy rozliczeń w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia, lub
- 2) negatywnej weryfikacji sprawozdania, o którym mowa w art. 25 ust. 1
– zarządca rozliczeń przekazuje Prezesowi URE wniosek o przeprowadzenie kontroli zgodności informacji i oświadczeń złożonych w tym sprawozdaniu ze stanem faktycznym oraz dokumentacją zgromadzoną w sprawie.

Art. 27. 1. Złożenie i weryfikacja sprawozdania, o którym mowa w art. 25 ust. 1, a także korespondencja z zarządcą rozliczeń odbywają się w formie elektronicznej.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 25 ust. 1, składa się do zarządcy rozliczeń przy użyciu formularza udostępnionego na stronie internetowej administrowanej przez zarządcę rozliczeń i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym.

3. Zarządca rozliczeń w uzgodnieniu z Prezesem URE udostępnia wzór sprawozdania, o którym mowa w art. 25 ust. 1, na swojej stronie internetowej.

4. Zarządca rozliczeń jest obowiązany do udostępnienia Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 25 ust. 1, w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego sprawozdania.

Art. 28. 1. Prezes URE przeprowadza kontrolę zgodności informacji i oświadczeń złożonych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1, ze stanem faktycznym z

własnej inicjatywy lub na wniosek zarządcy rozliczeń w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się w siedzibie:

- 1) Prezesa URE, na podstawie dokumentów i wyjaśnień dotyczących przekazanego odpisu na Fundusz, złożonych na piśmie na jego żądanie, lub
- 2) podmiotu, o którym mowa w art. 21.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa URE.

4. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, należących do wytwórcy energii elektrycznej;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub danych zawartych na innych nośnikach informacji, mających związek z przedmiotem kontroli, oraz udostępnienia ich.

5. Z przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 1, sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności ze stanem faktycznym informacji i oświadczeń złożonych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1.

6. Podmiot podlegający kontroli, o której mowa w ust. 1, może wnieść zastrzeżenia do protokołu, o którym mowa w ust. 5, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

7. W przypadku stwierdzenia na podstawie kontroli, o której mowa w ust. 1, że przekazana na rachunek Funduszu wartość odpisu na Fundusz jest:

- 1) zaniżona, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje decyzję administracyjną o obowiązku przekazania na rachunek Funduszu przez podmiot, o którym mowa w art. 21, kwoty stanowiącej różnicę między odpisem na Fundusz obliczonym przez Prezesa URE a odpisem na Fundusz w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji;
- 2) zawyżona, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje decyzję administracyjną w przedmiocie:
 - a) pomniejszenia odpisu na Fundusz w miesiącu następującym po miesiącu, w którym została wydana decyzja, o kwotę stanowiącą dodatnią różnicę między

odpisem na Fundusz obliczonym przez Prezesa URE a odpisem na Fundusz w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1,

- b) przekazania z rachunku Funduszu przez zarządcę rozliczeń na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 21, kwoty stanowiącej dodatnią różnicę między odpisem na Fundusz obliczonym przez Prezesa URE a odpisem na Fundusz w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 – w przypadku gdy nadwyżka dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 21, albo kiedy decyzja została wydana po okresie obowiązywania tego obowiązku, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

8. Od kwoty, o której mowa w ust. 7 pkt 1, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia otrzymania decyzji administracyjnej, o której mowa w tym przepisie.

9. Prezes URE przekazuje:

- 1) zarządcy rozliczeń decyzję administracyjną lub jej kopię, o której mowa w ust. 7 pkt 1 i pkt 2 lit. a;
- 2) podmiotowi, o którym mowa w art. 21, decyzję administracyjną lub jej kopię, o której mowa w ust. 7 pkt 2 lit. b.

10. Do postępowań przed Prezesem URE stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

11. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 7, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

12. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 7, toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.¹²⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

13. W sprawach dotyczących kontroli, o której mowa w ust. 1, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Art. 29. Zarządca rozliczeń przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii w terminach do dnia 10 stycznia 2023 r., 10 kwietnia 2023 r. i 10 lipca 2023 r.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 807, 830, 974, 1098, 1301, 1371, 1692, 1855, 1967 i 2127.

informację o sumie odpisów na Fundusz przekazanych na rachunek Funduszu, które zostały zrealizowane do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc przekazania informacji. Termin przypadający w dzień wolny od pracy przypada w pierwszy dzień roboczy po tym terminie.

Rozdział 4

Szczególne rozwiązania stosowane w przypadku ograniczenia dostępności wody amoniakalnej

Art. 30. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2023 r., w przypadku ograniczenia dostępności wody amoniakalnej uniemożliwiającego dokonanie jej zakupu w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń ochronnych ograniczających emisję tlenków azotu do powietrza z jednostek wytwórczych centralnie dysponowanych oraz z innych jednostek wytwórczych, o których mowa w art. 9c ust. 2 pkt 6 ustawy – Prawo energetyczne, opalanych węglem kamiennym, objętych pozwoleniem zintegrowanym, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.¹³⁾), zwanych dalej „jednostkami”, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej może złożyć do organu ochrony środowiska właściwego do wydania tego pozwolenia, zwanego dalej „organem właściwym”, wniosek o wydanie decyzji pozwalającej na eksploatację jednostki będącej częścią instalacji do spalania paliw w przypadku ograniczenia dostępności wody amoniakalnej, zwany dalej „wnioskiem”.

2. Wniosek zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, w tym jego siedziby, oraz adres instalacji;
- 2) informację o tytule prawnym do instalacji;
- 3) oświadczenie operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego o statusie danej jednostki;
- 4) oświadczenie prowadzącego jednostkę o wykorzystywaniu wody amoniakalnej w urządzeniach ochronnych ograniczających emisję tlenków azotu do powietrza z jednostki;
- 5) informację o pojemności magazynowej wody amoniakalnej oraz jej rocznym zużyciu na potrzeby jednostki;

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2127 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 1079, 1260, 1504, 1576, 1747, 2088 i 2127.

- 6) charakterystykę i oznaczenie źródeł spalania paliw, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, objętych wnioskiem;
- 7) informacje o stosowanych urządzeniach ochronnych ograniczających emisję zanieczyszczeń do powietrza (w tym o pierwotnych i wtórnych metodach ograniczania emisji tlenków azotu) oraz sposobie ich pracy w okresie występowania ograniczeń w dostawach wody amoniakalnej uniemożliwiających dokonanie jej zakupu na potrzeby jednostki w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń ochronnych ograniczających emisję tlenków azotu do powietrza;
- 8) wielkości emisji tlenków azotu wprowadzanych do powietrza z danej jednostki, objętych zakresem wniosku, wyrażone jako średnia dobowa lub średnia z okresu pobierania próbek wynikające z możliwości technicznych instalacji, z uwzględnieniem możliwości zastosowania pierwotnych metod ograniczania emisji tlenków azotu.

3. Wniosek może obejmować kilka jednostek należących do przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, znajdujących się we właściwości jednego organu właściwego.

4. Organ właściwy wydaje decyzję pozwalającą na eksploatację instalacji w przypadku ograniczenia dostępności wody amoniakalnej nie później niż w terminie 10 dni od dnia wpływu wniosku.

5. W stosunku do marszałka województwa wydającego decyzję pozwalającą na eksploatację instalacji w przypadku ograniczenia dostępności wody amoniakalnej organem wyższego stopnia jest minister właściwy do spraw klimatu.

6. W postępowaniach o wydanie decyzji pozwalającej na eksploatację instalacji w przypadku ograniczenia dostępności wody amoniakalnej nie stosuje się przepisów art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego oraz art. 44 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, 1260, 1261, 1783 i 1846).

7. W przypadku gdy wniosek nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2, organ właściwy, w terminie nie dłuższym niż 2 dni od dnia jego otrzymania, wzywa przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, do uzupełnienia wniosku. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do uzupełnienia wniosku w terminie nie dłuższym niż 2 dni od dnia otrzymania wezwania

do uzupełnienia. Wniosek nieuzupełniony we wskazanym terminie pozostawia się bez rozpoznania.

8. Decyzja pozwalająca na eksploatację jednostki w przypadku ograniczenia dostępności wody amoniakalnej zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, w tym jego siedziby, oraz adres instalacji;
- 2) rodzaj i parametry źródeł spalania paliw istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom, w szczególności obowiązek eksploatacji urządzeń ochronnych ograniczających emisję z maksymalną możliwą do uzyskania wydajnością – obowiązek ten nie dotyczy urządzeń ochronnych ograniczających emisję tlenków azotu do powietrza wykorzystujących wodę amoniakalną;
- 3) wielkości dopuszczalnej emisji tlenków azotu wprowadzanych do powietrza wyrażone jako średnia dobowa lub średnia z okresu pobierania próbek, wynikające z możliwości technicznych instalacji, z uwzględnieniem możliwości zastosowania pierwotnych metod redukcji emisji tlenków azotu;
- 4) czas obowiązywania decyzji, nie dłuższy niż termin określony w ust. 1.

9. Decyzja pozwalająca na eksploatację instalacji w przypadku ograniczenia dostępności wody amoniakalnej stanowi integralną część pozwolenia zintegrowanego wydanego na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

10. Decyzję pozwalającą na eksploatację instalacji w przypadku ograniczenia dostępności wody amoniakalnej organ właściwy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

11. Warunkiem zastosowania do jednostki wymagań określonych w decyzji pozwalającej na eksploatację instalacji w przypadku ograniczenia dostępności wody amoniakalnej, w tym dotyczących wielkości dopuszczalnej emisji tlenków azotu wprowadzanych do powietrza, jest niezwłoczne poinformowanie przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, organu właściwego o zaistnieniu przesłanek określonych w ust. 1 oraz przedłożenie organowi:

- 1) informacji od aktualnego dostawcy wody amoniakalnej potwierdzającej, że nie może on zrealizować dostaw wody amoniakalnej w ramach obowiązującej umowy, o ile umowa była zawarta;

- 2) informacji o braku możliwości zakupu wody amoniakalnej na potrzeby prawidłowego funkcjonowania urządzeń ochrony środowiska służących redukcji emisji tlenków azotu do powietrza potwierdzoną brakiem pozytywnych odpowiedzi na zapytania ofertowe wysłane do co najmniej trzech dostawców;
- 3) informacji o podjęciu innych działań w kierunku zakupu wody amoniakalnej na potrzeby prawidłowego funkcjonowania urządzeń ochrony środowiska służących redukcji emisji tlenków azotu do powietrza, które nie pozwoliły na zabezpieczenie tych potrzeb;
- 4) informacji o wyczerpywaniu się zasobów magazynowych wody amoniakalnej z podaniem ilości magazynowanej wody amoniakalnej oraz określeniem czasu pracy jednostki przy tych zasobach w planowanym jej obciążeniu;
- 5) oświadczenia o terminie, od którego przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, będzie stosowało warunki decyzji pozwalającej na eksploatację instalacji w przypadku ograniczenia dostępności wody amoniakalnej oraz o przewidywanym terminie zakupu wody amoniakalnej i zakończenia stosowania warunków tej decyzji;
- 6) w przypadku jednostki wytwórczej, o której mowa w art. 9c ust. 2 pkt 6 ustawy – Prawo energetyczne, niebędącej jednostką wytwórczą centralnie dysponowaną – dokument świadczący o wydaniu przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego polecenia, o którym mowa w art. 11d ust. 1 pkt 3 tej ustawy.

12. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 11 pkt 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

13. Informacje, oświadczenie i dokument, o których mowa w ust. 11, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, przekazuje organowi właściwemu każdorazowo po wystąpieniu ograniczeń w dostępności wody amoniakalnej i braku możliwości jej zakupu w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń ochronnych ograniczających emisję tlenków azotu do powietrza.

14. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 11 pkt 5, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, przekazuje także ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

15. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje organ właściwy oraz organy, o których mowa w ust. 14, o ustaniu okoliczności, o których mowa w ust. 11 pkt 1–4, z powodu których skorzystało z warunków decyzji pozwalającej na eksploatację instalacji w przypadku ograniczenia dostępności wody amoniakalnej i o terminie zakończenia stosowania warunków tej decyzji.

Rozdział 5

Kary pieniężne

Art. 31. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 3 ust. 1;
- 2) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 21;
- 3) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 25 ust. 1.

2. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 – wynosi nie mniej niż 0,5% i nie więcej niż 5% przychodu ukaranego podmiotu wynikającego z działalności koncesjonowanej osiągniętego w poprzednim roku podatkowym;
- 2) pkt 2 – wynosi do 15% przychodu ukaranego podmiotu, o którym mowa w art. 21, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym;
- 3) pkt 3 – wynosi do 50% należnej sumy odpisu na Fundusz za dany miesiąc rozliczeniowy.

3. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierza Prezes URE w drodze decyzji.

4. Do kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 56 ust. 4 i 6–7a ustawy – Prawo energetyczne.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 32. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, 1723 i ...) w art. 11d w ust. 1 w pkt 7 wyrazy „okres zagrożenia” zastępuje się wyrazami „okres przywołania na rynku mocy”.

Art. 33. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1854) użyte w art. 1 w ust. 1, w art. 2 w ust. 1 w pkt 23 i 26, w art. 6 w ust. 4 w pkt 3, w art. 48 w ust. 1 w pkt 2, w ust. 2 w pkt 2 w lit. d i w ust. 2 pkt 3 w lit. b, w art. 49b, w art. 55 w ust. 3 w pkt 9, w art. 57 w ust. 1 w pkt 2 i 3, w ust. 2 w pkt 2 i w ust. 3–5, 7, 9 i 10, w art. 58 w ust. 1 w pkt 2 w lit. a i w ust. 2 i 4–5, w art. 60 w ust. 2 w pkt 2, w art. 66 w ust. 1 i 2, w art. 67 w ust. 5–10, w art. 68 w ust. 2 w pkt 2 i 3, w art. 77 w ust. 9, w art. 79 w pkt 5, w art. 83 w pkt 5 w lit. a i w pkt 6 i w art. 85 w ust. 2 w pkt 16, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „okres zagrożenia” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „okres przywołania na rynku mocy”.

Art. 34. W ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) środki odpisu na Fundusz, o których mowa w art. 23 ustawy z dnia 20 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku (Dz. U. poz. ...);”;
- 2) w art. 13 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wypłatę środków pochodzących z odpisów na Fundusz, o których mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku;”;
- 3) w art. 15 w pkt 1 wyrazy „art. 16 ust. 1 pkt 1–2b” zastępuje się wyrazami „art. 16 ust. 1 pkt 1–2e”;
- 4) w art. 16 w ust. 1:
 - a) po pkt 1b dodaje się pkt 1c w brzmieniu:

„1c) weryfikacja sprawozdań, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku;”;
 - b) po pkt 2c dodaje się pkt 2d i 2e w brzmieniu:

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532, z 2021 r. poz. 1093 oraz z 2022 r. poz. 202, 1477 i 1692.

- „2d) przekazywanie z rachunku Funduszu kwoty wskazanej w decyzji Prezesa URE, wydanej na podstawie art. 28 ust. 7 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 20 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku, podmiotom, o którym mowa w art. 20 tej ustawy;
- 2e) przekazywanie na Fundusz Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.¹⁵⁾) środków zgromadzonych z tytułu odpisów na Fundusz, o którym mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 20 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku;”.

Art. 35. W ustawie z dnia 20 maja 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1093, 1505 i 1642) w art. 8 w pkt 6 w art. 58 w ust. 5 wyrazy „okres zagrożenia” zastępuje się wyrazami „okres przywołania na rynku mocy”.

Art. 36. W ustawie z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. poz. 1967 i 2127) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1 w pkt 4 w lit. r kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje lit. s w brzmieniu:
 - „s) związkiem zawodowym, o którym mowa w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854), w zakresie, w jakim zużywa ciepło na potrzeby podstawowej działalności.”;
- 2) w art. 62:
 - a) w ust. 1 przecinek po wyrazach „10 000 000 000,00 zł” zastępuje się kropką i skreśla się wyrazy „w tym na:

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730 i 1967.

- 1) rekompensaty dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 1 – 3 285 000 000,00 zł;
 - 2) rekompensaty dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 2 – 3 615 000 000,00 zł;
 - 3) dodatki dla gospodarstw domowych oraz dodatki dla podmiotów wrażliwych – 3 100 000 000,00 zł”,
- b) uchyla się ust. 3.

Art. 37. W ustawie z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. poz. 2127) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14 w ust. 7 w pkt 2 wyraz „styczniu” zastępuje się wyrazem „lutym”;
- 2) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Podmiot uprawniony dołącza do faktur za energię elektryczną odebraną w 2022 r. i 2023 r., wystawionych odbiorcom uprawnionym, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1, po dniu 1 grudnia 2022 r. informację o wpływie ustawy na cenę energii elektrycznej dla tych odbiorców.

2. Minister właściwy do spraw energii udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu wzór informacji, o której mowa w ust. 1.”;
- 3) w art. 18 w ust. 8 wyrazy „o którym mowa w art. 18 ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 19 ust. 1”.

Art. 38. W ustawie z dnia 7 października 2022 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2140) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) w art. 36 w ust. 1:
 - a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa na lata 2017–2028 na realizację ustawy przez gminy, wojewodów, ministra właściwego do spraw rodziny i ministra właściwego do spraw transportu wynosi 789,60 mln zł, z tego:”;
 - b) w pkt 6:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w 2022 r. – 66,40 mln zł, w tym:”;

- lit. a i b otrzymują brzmienie:
 - „a) 3,80 mln zł na realizację ustawy przez gminy,
 - b) 7,10 mln zł na realizację ustawy przez ministra właściwego do spraw rodziny,”
- c) w pkt 7:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
 - „w 2023 r. – 73,30 mln zł, w tym:”
 - lit. a i b otrzymują brzmienie:
 - „a) 5,80 mln zł na realizację ustawy przez gminy,
 - b) 8,90 mln zł na realizację ustawy przez ministra właściwego do spraw rodziny,”
- d) w pkt 8:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
 - „w 2024 r. – 70,30 mln zł, w tym:”
 - lit. b otrzymuje brzmienie:
 - „b) 5,70 mln zł na realizację ustawy przez ministra właściwego do spraw rodziny,”
- e) w pkt 9:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
 - „w 2025 r. – 74,80 mln zł, w tym:”
 - lit. b otrzymuje brzmienie:
 - „b) 5,60 mln zł na realizację ustawy przez ministra właściwego do spraw rodziny,”
- f) w pkt 10:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
 - „w 2026 r. – 79,40 mln zł, w tym:”
 - lit. b otrzymuje brzmienie:
 - „b) 5,60 mln zł na realizację ustawy przez ministra właściwego do spraw rodziny,”
- g) w pkt 11:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
 - „w 2027 r. – 84,30 mln zł, w tym:”
 - lit. b otrzymuje brzmienie:

- „b) 5,60 mln zł na realizację ustawy przez ministra właściwego do spraw rodziny,”,
- h) w pkt 12:
- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„w 2028 r. – 89,20 mln zł, w tym:”;
 - lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) 5,50 mln zł na realizację ustawy przez ministra właściwego do spraw rodziny,”;
- 2) w art. 45 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) art. 15 pkt 2 lit. a–c, które wchodzi w życie z dniem 15 listopada 2022 r.;

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 39. Obowiązek, o którym mowa w art. 21, wykonuje się w okresie od dnia 1 grudnia 2022 r. do dnia 30 czerwca 2023 r.

Art. 40. Towarowa Giełda Energii S.A. publikuje wartości cen referencyjnych miesięcznych, o których mowa w art. 9 ust. 10, za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 października 2022 r. na swojej stronie internetowej w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 41. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 68 ustawy zmienianej w art. 33 w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 68 ustawy zmienianej w art. 33 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą i mogą być zmieniane na podstawie art. 68 ustawy zmienianej w art. 33 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 oraz art. 26 ust. 24 ustawy zmienianej w art. 36 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 oraz art. 26 ust. 24 ustawy zmienianej w art. 36, jednak nie dłużej niż przez 2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane.

Art. 42. 1. Maksymalny łączny limit wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 będący skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 19 615 420 596 zł.

2. Maksymalny limit wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 będący skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi:

- 1) w 2022 r. – 2 752 591 864 zł;

- 2) w 2023 r. – 12 386 663 389 zł;
- 3) w 2024 r. – 4 389 986 669 zł;
- 4) w 2025 r. – 86 178 674 zł;
- 5) w latach 2026–2032 – 0 zł.

3. Minister właściwy do spraw energii monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1. W przypadku gdy wykorzystanie środków wyniesie więcej niż 80% środków, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii informuje o tym fakcie ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Prezesa Rady Ministrów.

4. W przypadku gdy wykorzystanie środków wyniesie więcej niż 95% środków, o których mowa w ust. 1, wysokość wypłacanych rekompensat podlega proporcjonalnemu obniżeniu tak, aby łączna wysokość wypłacanych rekompensat była równa maksymalnemu limitowi środków finansowych przeznaczanych na ich wypłatę.

Art. 43. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wynikających z niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2023 r. – 6 957 000 zł;
- 2) 2024 r. – 7 127 500 zł;
- 3) 2025 r. – 7 380 000 zł;
- 4) 2026 r. – 7 618 500 zł;
- 5) 2027 r. – 7 837 500 zł;
- 6) 2028 r. – 8 057 000 zł;
- 7) 2029 r. – 8 282 500 zł;
- 8) 2030 r. – 8 514 500 zł;
- 9) 2031 r. – 8 752 500 zł;
- 10) 2032 r. – 8 997 500 zł.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 35, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2024 r.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Elżbieta Witek

.....
Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
.....